

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL xx SECȚIA A xx A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. xx

DECIZIA CIVILA NR. xx

Ședința publică din data de xx.xx.xxxx

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE •:xx JUDECĂTOR : xx JUDECĂTOR ; xx LAURA

GREFIER : xx

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de recurența-pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xx** împotriva sentinței civile nr.xx/x/xx.xx.xxxx, pronunțată de Tribunalul xx în dosarul nr. xx/xx/xxxx, în contradictoriu cu intimatul-rci amant **CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI xx**.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la xx.xx.xxxx când au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta decizie când, Curtea având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de xx.xx.xxxx, apoi la xx.xx.xxxx, când a pronunțat următoarea decizie:

CURTEA

Prin sentința civilă nr. xx/ xx.xx.xxxx a Tribunalului xx a fost admisă acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL LOCAL xx** în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xx**, dispunându-se anularea în integralitate a Deciziei nr. xx/xx.xx.xxxx, a Deciziei de impunere fiscaia privind stabilirea de obligații suplimentare nr. xx/ xx.xx.xxxx și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. Xx din xx.xx.xxxx.

Pentru a decide astfel, tribunalul a reținut că, potrivit raportului de inspecție fiscală nr. xx/ xx.xx.xxxx și a Deciziei de Impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de Inspecția Fiscală nr. xx/xx.xx.xxxx, întocmită de D.G.F.P. xx, s-au reținut în sarcina reclamantei, obligații fiscale suplimentare de plată. Cum aceasta nu a declarat și nu a calculat corect obligațiile fiscale constând în impozitul pe venitul din salarii, CAS angajator, CAS asigurați, C.A.M.P.B., CASS asigurați, CASS angajator, Fond șomaj angajator, Fond șomaj angajați, for/dgarantare, contribuții pentru concedii și indemnizații, s-au reținut în sarcina sa și plata majorărilor de întârziere aferente.

Impotriva acestor acte administrativ fiscale, reclamantul a formulat contestație, admisă de pârâta D.G.F.P. xx, în parte.

Prin decizia nr. xx/xx.xx.xxxx, biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. xx a desființat în parte decizia de impunere nr. xx/xx.xx.xxxx, pentru suma de xx lei, întrucât nu a putut fi stabilite în concret quantumul majorărilor în funcție de categoriile de creanțe contestate, respectiv care sunt aferente obligațiilor stabilite ca nedecarate, dar achitate și care sunt aferente obligațiilor neconstituite de către instituție pentru indemnizația consilierilor locali.

Cum suma stabilită de organul fiscal nu este certă și cum prevederile art. 26

lit. c și d din Legea nr. 19/2000, modificată prin Legea nr. 209/2009 consacră că pentru indemnizațiile primite de consilierii locali, nu se datorează contribuții de asigurări sociale, tribunalul a admis acțiunea.

Impotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xx**, solicitând modificarea ei în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului său, pârâta a criticat sentința tribunalului, arătând că acesta a invocat în motivare dispoziții legale care nu erau în vigoare în perioada supusă verificării fiscale, aspect reținut și de către reclamant, anume art. 26 lit. c și d din legea nr. 19/2000, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 209/2009, intrată în vigoare la 12 iunie 2009.

Astfel, perioada verificată a fost xx.xx.xxxx- xx.xx.xxxx, interval de timp în care nu-și produceau efectele juridice dispozițiile art. 26 alin. 1 lit. d din Legea nr. 19/2000. Așadar, conchide recurenta, pentru această perioadă se datorau contribuții de asigurări sociale.

Perioadei verificate îi sunt aplicabile prevederile art. 5 alin. 1 pct. II din Legea nr. 19/2000, art. 19 lit. c din Legea nr. 76/2002, art. 5 alin. 1 lit. b din Legea nr. 346/2002, art. 5 alin. 1 lit. a din Legea nr. 200/2006, art. 1 alin. 1 lit. b din Legea nr. 185/2005.

Recurenta mai învederează instanței de recurs că sentința tribunalului nu cuprinde nicio motivare referitor la impozitul pe venitul din salarii; mai mult, în considerentele hotărârii instanței de fond s-au reținut apărările reclamantului, care a invocat jurisprudența în sensul că indemnizația consilierilor locali este supusă impozitării.

Motivarea instanței de fond referitoare la desființarea deciziei de impunere nr. xxx/ xx.xx.xxxx prin decizia nr. xx/ xx.xx.xxxx a biroului de soluționare contestații nu are relevanță în cauză decât sub aspectul respingerii ca lipsit de interes a capătului de cerere privind majorările de întârziere în cuantum de xx lei.

Așa cum a reținut și instanța de fond în considerentele hotărârii, în cauză s-a emis o nouă decizie de impunere nr. xx/xx.xx.xxxx, prin care a fost diminuat, prin recalculare, cuantumul majorărilor de întârziere la xx lei în loc de xx lei. Acest nou titlu de creanță nu a fost contestat de către reclamant pentru ca instanța de fond să admită în tot cererea reclamantului.

În ceea ce privește suma de xx lei reprezentând diferențe impozit pe salarii și contribuții nedeclarate la termenele legale, arată recurenta, reclamantul recunoaște că aceste diferențe au fost achitate la scadență, numai că organul de inspecție fiscală a constatat diferențe stabilite în plus față de ceea ce a constituit și a achitat, dar nu a declarat reclamantul. În opinia recurteii, pentru nedeclarare la termenele legale a obligațiilor fiscale, organul de inspecție fiscală aplică sancțiuni contravenționale, iar pentru neachitarea la termenul de scadență se calculează majorări de întârziere.

În ceea ce privește suma de xx lei stabilită de organul fiscal ca reprezentând contribuțiile sociale datorate bugetului asigurărilor sociale pentru consilierii locali, recurenta reia cele susținute anterior, arătând că în mod corect s-a

stabilit de organul fiscal că această calitate de consilier local echivalează cu o funcție electivă, fiind asigurată în sistemul public de asigurări sociale în mod obligatoriu, datorând astfel contribuțiile aferente. Indemnizația de ședință reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor și este singura formă de remunerare a activității consilierilor locali și județeni.

Prin urmare, conchide recurenta, activitatea desfășurată în funcția de consilier reprezintă o funcție electivă, indemnizația cordată consilierilor locali pentru activitatea prestată este un venit asimilat salariilor și perioada ocupată de aceștia în această funcție constituie vechime în muncă și se datorează toate contribuțiile și impozitele care se calculează conform legislației în vigoare.

Recurenta pârâtă critică soluția tribunalului și în ceea ce privește obligarea sa la plata sumei de xx de lei onorariu expert, în condițiile în care pe de o parte onorariul a fost stabilit în sarcina reclamantului, iar raportul de expertiză a fost omologat doar în parte.

Prin întâmpinarea înregistrată la dosarul cauzei în data de xx.xx.xxxx, intimatul reclamant **CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI xx** a solicitat instanței respingerea recursului ca neîntemeiat.

În susținerea poziției sale procesuale, intimatul a arătat următoarele:

- în privința sumei de xx lei reprezentând diferențe de impozit pe salarii și contribuții nedeclarate la termenele legale, arată că această sumă nu a fost declarată în urma inspecției ca reprezentând majorări de întârziere, ci diferențe de impozit pe salarii și contribuții nedeclarate la termenele legale. Or, această sumă a fost achitată în termen la bugetul general consolidat astfel că nu i se poate imputa încă o dată.

- în privința sumei de xx lei reprezentând contribuții sociale datorate pentru persoanele care îndeplinesc activitatea în funcții electivă (consilieri locali), arată că sunt nefondate criticile aduse de recurentă, întrucât ceea ce s-a reținut de tribunal este faptul că prin introducerea lit. d la art. 26 din Legea nr. 19/2000, prin Legea nr. 209/2009, s-a confirmat legislativ practica judecătorească conform căreia indemnizația consilierul local nu are caracter salarial, nefiind datorat pentru aceasta decât impozit pe venit.

- în privința sumei de xx lei reprezentând majorări de întârziere pentru diferențele din impozitul pe salarii și contribuții nedeclarate la termenele legale și pentru contribuțiile datorate pentru consilierii locali, arată că recurenta face referire la un alt act administrativ fiscal, nesupus controlului judecătoresc, astfel că a fost analizat doar actul dedus judecătii, anume decizia de impunere nr. 690/06.07.2009.

- în privința onorariului expertului, acesta reprezintă o cheltuială de judecată, astfel că potrivit art. 274 C.pr.civ. este în sarcina celui care cade în pretenții, în speță pârâta.

Examinând cauza sub toate aspectele sale potrivit disp. art. 304¹ C.pr.civ. și cu precădere prin prisma motivelor de recurs invocate, curtea reține următoarele: 1. Prin *Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. xx/ xx.xx.xxxx* (f. 42) s-

au stabilit în sarcina reclamantei/baza raportului de inspecție fiscală nr. xx din xx.xx.xxxx, obligații fiscale m suma totală de xx lei, din care reclamantul a contestat suma de xx, astfel:

- xx lei diferențe impozit pe salarii și contribuții nedeclarate la termenele legale xx lei contribuții sociale datorate bugetului asigurărilor sociale pentru persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electiv (consilieri locali)
- xx lei majorări de întârziere aferente diferențelor la impozit pe salarii, contribuții nedeclarate la termenele legale și contribuțiilor sociale datorate bugetului asigurărilor sociale pentru persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electiv (consilieri locali).

2. Prin *Decizia nr. xx/ xx.xx.xxxx a DGFP xx - Biroul Soluționare contestații* (f. 22) s-a decis astfel:

- respingerea în parte a contestației, ca nemotivată, pentru suma de xx lei
- respingere contestației ca lipsită de obiect pentru suma de xx lei reprezentând CAS angajator ce nu a fost stabilită și înscrisă în actul administrativ fiscal atacat.
- desființarea în parte a deciziei de impunere pentru suma de xx lei reprezentând majorări de întârziere.
- respingerea în parte a contestației, ca neîntemeiată, pentru suma de xx lei aferentă indemnizațiilor consilierilor locali.

3. Urmare a desființării în parte a deciziei de impunere pentru suma de xx lei reprezentând majorări de întârziere, a fost întocmit un nou *Raport de inspecție fiscală nr. xx/ xx.xx.xxxx* cu privire la suma desființată, stabilindu-se ca datorată o sumă de doar xx lei cu titlu de accesorii.

În baza acestui nou raport de inspecție fiscală și a statuărilor acestuia, a fost emisă *Decizia de impunere nr. xx/xx.xx.xxxx* (f. 42 și urm.) pentru această sumă.

Aceste ultime două acte nu au fost contestate de reclamant în prezenta cauză, ci s-a contestat însăși măsura desființării deciziei de impunere cu privire la accesorii, ce a constituit temei al reverificării.

4. Procedând la analiza distinctă a fiecărei obligații fiscale stabilite prin decizia de impunere contestată, curtea reține următoarele:

4.1. Cu privire la suma de xx lei diferențe impozit pe salarii și contribuții nedeclarate la termenele legale, în privința căreia, prin decizia de soluționare a contestației, s-a dispus respingerea contestației ca nemotivată.

Suma se compune din:

- CAMB xx lei
- CASS angajator xx lei
- CASS asigurați xx lei
- CAS angajator xx lei
- CAS asigurați xx lei
- Contribuție șomaj angajator xx lei
- Contribuție șomaj asigurați xx lei
- Impozit salarii xx lei

- Contribuție ptr. Concedii și indemnizații xx lei
- Fond de garantare creanțe sociale xx lei

Analizând decizia de soluționare a contestației cu privire la acest aspect, având în vedere respingerea acesteia ca nemotivată, curtea observă că motivul respingerii pe acest temei a contestației este acela că, deși reclamantul contestator recunoaște în contestație ca datorate aceste sume, totuși le contestă fără a arăta motivele.

În această ordine de idei, curtea subliniază că motivarea reclamantului cu privire la caracterul nedatorat al acestor sume nu există întrucât ele nu sunt contestate, ci se susține doar că, deși nu au fost declarate în termenele legale, ele au fost totuși achitate.

Prin urmare, la această din urmă motivare, a stingerii prin plată a acestor obligații fiscale, trebuia să se raporteze organul de soluționare a contestației.

Analizând temeinicia acestui motiv de nelegalitate a deciziei de impunere, curtea reține că, potrivit concluziilor expertului desemnat în cauză (f. 288), reclamantul într-adevăr nu a declarat aceste sume stabilite de organul fiscal, însă a prezentat documente care atestă plata datoriilor la bugetul statului pentru perioadele în care nu a depus declarații la Administrația financiară și pentru care organul de inspecție fiscală a calculat obligații fiscale suplimentare, dovada plății fiind făcută pentru suma de xx lei din totalul imputat, de xx lei.

Expertul a avut în vedere pentru a conchide astfel verificările efectuate pe baza ordinilor de plată aflate în contabilitatea reclamantului, precum și a vizelor și extraselor de cont emise de instituția financiară care decontează obligațiile de plată ale reclamantului (Trezoreria Dridu).

Reținând concluzia expertului în sensul cădin suma de xx lei, reprezentând diferențe din impozitul pe salarii și contribuții datorate la bugetul statului, s-a virat la scadență suma de xx lei", curtea apreciază ca întemeiată contestația și acțiunea reclamantului cu privire la suma de xx lei.

4.2. Cu privire la suma de xx lei reprezentând contribuții sociale datorate bugetului asigurărilor sociale pentru persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă (consilieri locali)

Problema în divergență în raport de această sumă este aceea dacă pentru indemnizațiile încasate de consilierii locali în perioada de referință, anume xx.xx.xxxx-xx.xx.xxxx, perioada verificată, se datorează sau nu contribuțiile reținute de organul fiscal.

4.2.1. Contribuția pentru asigurări sociale (CAS).

Potrivit art. 5 alin. 1 pct. 2 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, în forma în vigoare în perioada de referință mai sus menționată, „(1) în sistemul public *sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:*

II. persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori dintr-o organizație a cooperăției meșteșugărești, ale căror drepturi și obligații sunt asimilate, în condițiile

prezentei legi, cu ale persoanelor prevăzute la pct. I;"

Potrivit art. 4 alin. 3 din același act normativ, „Asigurații au obligația să plătească contribuții de asigurări sociale și au dreptul să beneficieze de prestații de asigurări sociale, conform prezentei legi”.

4.2.2. Contribuția pentru șomaj

Potrivit art. 19 lit. c din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, în forma în vigoare în perioada de referință mai sus menționată, *in sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:*

c) *persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului”*. Potrivit art. 18 alin. 3 din același act normativ, „Asigurații au obligația să --plătească contribuțiile de asigurări pentru șomaj și au dreptul să beneficieze de indemnizație de șomaj, conform prezentei legi”.

4.2.3. Contribuția la fondul de accident și boli profesionale (CAMB)

Potrivit art. 5 lit. b din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, în forma în vigoare în perioada de referință mai sus menționată, „*Sunt asigurate obligatoriu prin efectul prezentei legi:*

b) *persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori dintr-o organizație a cooperăției meșteșugărești, ale căror drepturi și obligații sunt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu ale persoanelor prevăzute la lit. a);”*.

4.2.4. Contribuția la concedii și indemnizații (CCI)

Potrivit art. 1 alin. 1 lit. B din OUG nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, (1) *Persoanele asigurate pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, denumite în continuare asigurați, au dreptul, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioada în care au domiciliul sau reședința pe teritoriul României, la concedii medicale și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, dacă:*

B. desfășoară activități în funcții electivă sau sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori dintr-o organizație a cooperăției meșteșugărești, ale căror drepturi și obligații sunt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu ale persoanelor prevăzute la lit. A;”

4.2.5. Contribuția pentru asigurările de sănătate (CASS)

Potrivit art. 257 alin. 1 și 2 pct. a din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, „(1) *Persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 213 alin. (1).*

(2) *Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra: a) veniturilor din salarii sau asimilate salariilor care se supun impozitului pe venit”*

Potrivit art. 55 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal, „în

vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

a) *indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică*, stabilite potrivit legii;

4.2.6. Fondul de garantare

Potrivit art. 7 alin. 1 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, „*Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la Fondul de garantare, în cotă de 0,25%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de salariați*”, angajatorul fiind definit în art. 4 lit. a ca „*persoana fizică sau persoana juridică ce poate să angajeze forță de muncă pe bază de contract individual de muncă, în condițiile prevăzute de Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare*”.

4.3. Din economia textelor mai sus redată reiese că, exceptând fondul de „*garantare, toate celelalte contribuții sunt datorate asupra indemnizațiilor consilierii locali*.” Tribunalul a reținut, atunci când a anulat aceste contribuții, pre lit. c și d din Legea nr. 19/2000, modificată prin Legea nr. 209/2009.

Potrivit art. 26 lit. d din legea nr. 19/2000, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 209/2009, ulterioară perioadei verificate, „(1) *Contribuția de asigurări sociale nu se datorează asupra sumelor reprezentând:*

d) *indemnizația de ședință pentru consilierii locali și județeni*”.

Curtea consideră că, făcând aplicarea unui text de lege adoptat ulterior perioadei de referință, tribunalul a adoptat o soluție cu încălcarea flagrantă a legii, aplicând retroactiv un text și nesocotind reglementările incidente în perioada de referință.

Intimatul reclamant susține în întâmpinarea sa că „prin introducerea lit. d la art. 26 din Legea nr. 19/2000, prin Legea nr. 209/2009, s-a confirmat legislativ practica judecătorească conform căreia indemnizația consilierul local nu are caracter salarial, nefiind datorat pentru aceasta decât impozit pe venit”.

Curtea subliniază că practica judecătorească insignifiantă în sensul arătat de intimatul reclamant nu prezintă nicio relevanță în cauză, la fel nu prezintă relevanță nici împrejurarea că, la un moment dat, ulterior perioadei de referință, legiuitorul a considerat oportun să modifice soluția legislativă în privința contribuțiilor datorate asupra indemnizațiilor consilierilor locali, noua reglementare neavând niciun efect asupra contribuțiilor datorate până la modificarea reglementării.

Că Legea nr. 209/2009 a operat o modificare a soluției legislative și nu doar a clarificat o soluție legislativă interpretabilă anterioară reiese fără putință de tăgadă din expunerea de motive a acesteia, accesibilă pe site-ul Camerei Deputaților, <http://www.cdep.ro/proiecte/20Q8/300/QO/8/em308.pdf>, în care se menționează dintru început „în forma actuală a Legii nr. 19/2000, consilierii locali și județeni, asimilați funcțiilor electivă (aleși locali) conform art. 23 din legea administrației publice locale nr. 215/2001, sunt obligați la plata contribuției individuale de asigurări.....”.

4.4. Reclamantul și-a fundamentat inițial acțiunea pe considerentele unei

hotărâri judecătorești pronunțată într-o altă cauză, rezumându-se la a prelua din aceasta sintagma „calitatea de consilier local nu este considerată a fi o funcție electivă”, fără însă a-și argumenta în vreun fel susținerea.

O atare susținere nu are absolut niciun fundament, de niciun fel, electiv însemnând, potrivit DEX-ului limbii române (la care recurgem în lipsa vreunei accepțiuni speciale în lege), „Făcut prin alegere, bazat pe alegere; Care se dă, se acordă prin alegere; Care este numit sau conferit prin alegeri; bazat pe alegeri”.

Funcție electivă înseamnă funcție obținută prin alegeri, or consilierii locali sunt „aleși locali” potrivit art. 23 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, iar potrivit art. 28 din același act normativ „Consiliile locale sunt compuse din consilieri aleși prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, în condițiile stabilite de Legea privind alegerile locale”.

4.5. De asemenea, reclamantul mai face o serie de susțineri fie total nerelevante, fie total nefundamentate, precum acelea că „activitatea de consilier local nu este o funcție, ci o calitate”, că „nu este salarizată, ci indemnizată”, „nu are caracter regulat, organizat și permanent, nu are program de lucru și atribuții de serviciu”.

Art. 23 din legea administrației publice locale contrazice flagrant susținerea reclamantului, statuând că „Aleșii locali sunt primarul, consilierii locali și consilierii județeni, în asigurarea liberului exercițiu al mandatului lor aceștia îndeplinesc o funcție de autoritate publică, beneficiind de dispozițiile legii penale cu privire la persoanele care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat”.

Reținând considerentele de fapt și de drept care preced, curtea apreciază recursul pârâtei ca întemeiat, astfel că - în baza art. 312 alin. 1 rap. la art. 304 pct. 9 C.pr.civ. - îl va admite, va modifica sentința recurată în sensul admiterii în parte a acțiunii, și al anulării parțiale a deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx, decizia de impunere fiscală privind stabilirea de obligații suplimentare nr. xx/xx.xx.xxxx și Raportul de inspecție fiscală nr. xx din xx.xx.xxxx toate în ceea ce privește suma de xx lei.

Se vor respinge restul pretențiilor reclamantului.

PENJRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE

Admite recursul declarat de recurenta-pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE xx** împotriva sentinței civile nr .xx, pronunțată de Tribunalul xx în dosarul nr. xx, în contradictoriu cu intimatul-reclamant **CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI xx**.

Modifică sentința recurată în sensul admiterii în parte a acțiunii, după cum urmează:

Anulează parțial decizia nr. xx/xx.xx.xxxx, decizia de impunere fiscală privind stabilirea de obligații suplimentare nr. xx/ xx.xx.xxxx și Raportul de inspecție fiscală nr. xxx din xx.xx.xxxx, toate în ceea ce privește suma de xx lei.

Respinge restul pretențiilor reclamantului.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică din data de xx.xx.xxxx.